

existant in quibusdam quibus contra haec patris eius
 praecipiente atque discipulis, nihilque omnino ad se
 refertan; est; quod me dubium faceret; de quo non ita
 nihil responderet secretum illud oraculum, ut tuis verbis
 assereretur: tibi scilicet, tunc dicitur, quod de se scilicet
 XLVI. Sed de ista statu verborum, quae si bene
 consideretur non parva est, alia si Deum sciret require-
 mus. Nunc enim ne plus eis quam oportet libueremus,
 admonui te; ut jam non crederetur tantum, sed etiam
 intelligere inciperemus, quam vere scriptura sit auctori-
 tate divina, ne nobis quinquaginta magistrum dicamus in
 terris, quod unus omnium Magister in caelis sit. Quid sit
 autem in caelis, docet ipse a quo etiam per homines
 signis admonemur, et loqui, ut ad eum intro conversi
 tractamus: quem diligere et posse beata vita est, neque se
 omnes risunt quibus sunt tunc in caelis, sed magis in
 illi dicit, magis enim: FIZIS TONI CRIZTOSI OCTAVO
 haec tota magis dicitur. Si enim vera esse que dicitur
 non est, magis enim de magis dicitur, magis enim ea te
 non dicitur, sed loqui ergo a quo magis dicitur, quae enim
 non nesci, nec ego nec ille te docent, sed ego, quia nun-
 quam possum docere, ille, quia tu ad me non potes dis-
 cere. An: Ego vero didici admonitione verborum tuorum,
 nihil aliud verbis quam admoneri hominem ut discat, et
 perperam esse quod per locutionem aliqua cogitatio
 loquentis apparet: utrum autem vera dicatur, cum do-
 cere solum, qui se minus habitare cum foris loqueretur,
 admonuit: quem jam favente ipso tanto ardentius diligam,
 quanto ero in discendo provection. Verumtamen huic
 oraculum tua, qua perpetua usus es, ob hoc habeo maxime

ANNOTATIONES.

ANNOTATIO (1) pag. 16.

Bad. munera cursorum. Sed alii codices summo inter
 se consensu habent, *ursorum.* Inusitatum quodpiam lu-
 dorum genus hic nominare voluit Augustinus. Ludos
 nempe, quia liberaliter populo munerum instar exhibe-
 bantur, munera vocabant. Hinc de ludis praestitis non
 male intelligitur concilii Eliberitani can. iii. *Flamines
 qui non immolaverint, sed munus tantum dederint, etc.*

ANNOTATIO (2) pag. 18.

Erat haud dubia Romanianus ex eorum numero, quos
 in Manichæorum hæresim secum pertraxisse deflet Augus-
 tinus lib. iv. Conf. c. 1. Verum is quoque ad sanam fidem
 aliquando se recepit: quippe qui Augustinum semper
 coluit impense, et nuncupatum sibi ab ipso librum *de
 Vera Religione*, aliaque ipsius scripta in magno pretio
 habuit; ac demum per litteras a Paulino Nolensi episcopo,

qui panes eulogiarum nomine eidem mittit, tractatur honorificentissime, atque ut vir plane Christianus catholicus.

ANNOTATIO (3) pag. 57.

Hic figura quadam utitur Augustinus solemnium dialogorum more; nam nonnihil certum habebat quod sentiret, qui jamdudum mente *pervenerat ad id quod est*, uti lib. VII Conf. c. 17. legimus; et perspicue in ejusdem operis lib. VIII. c. 5. de se conversionem differente confitetur. *Et non erat jam illa excusatio, quia videri mihi solebam propterea nondum me, contempto saeculo, servire tibi, quia incerta mihi esset perceptio veritatis: jam enim et ipsa certa erat.*

ANNOTATIO (4) pag. 107.

Annum ætatis agebat tricesimum tertium, quando apicem ultimum imponebat huic operi; verum id scribere cœperat nondum elapso ætatis suæ anno tricesimo secundo, quandoquidem inchoatum ab ipso fuit ante opus *de Beata Vita*, quod videlicet *non post libros de Academicis*, sed inter illos se scripsisse prodit lib. I. *Retract.* c. 2. *occasione diei natalis sui*, qui in decima tertia novembris incidebat, ut testatur liber *de Beata vita* in præfatione.

ANNOTATIO (5) pag. 520.

Expungenda videretur particula negans, nisi extaret in MSS. a quibus tamen cum absint sequentia verba, scilicet, *et ipsa extrema non poterat de nullo*, fatemur

non tantam iis fidem esse tribuendam hoc loco, qui librorum lapsu viliatus sit.

ANNOTATIO (6) pag. 522.

Adjunximus etiam nobis puerum Adeodatum ex me natum carnaliter de peccato meo. Tu bene feceras eum. Annorum erat ferme quindecim, et ingenio præveniebat multos graves et doctos viros.... Munera tua tibi confiteor. Est liber noster qui inscribitur *de Magistro*: ipse ibi mecum loquitur. Tu scis illius esse sensa omnia, quæ inseruntur ibi ex persona collocutoris mei, cum esset in annis sedecim. Multa ejus alia mirabilia expertus sum. Horreri mihi erat illud ingenium.

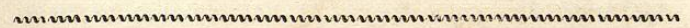
ANNOTATIO (7) pag. 558.

In editione Bad. et nostris MSS. hic et infra constanter scribitur per *r sarabaræ*; quo pacto etiam Tertullianus scripsit in lib. de Pallio et lib. de Resurrectione carnis. Porro autem textus græcus. (Dan. III. 94.) habet in neutro genere, *τὰ σαρβάρια*, quem scribendi modum non pauci sequuntur, improbat vero Hieronimus in Dan. III. 21. vultque legendum *saraballa*. Ad hæc MSS. Fiscannensis et Michaëlinus pro, *quædam capitum*, habent, *quædam pedum tegmina*; et consentaneæ postea præferunt: *aut quid sint pedes etc. cum dicimus, pedes, aures etc. pedes notans etc.* denique omittunt, *capitum*, eo loci ubi legimus, *tegmina quidem illa capitum*. Contigit isthæc varietas ex varia vocabuli istius interpretatione, quod quibusdam significat *tegmina capitum*, ut refert Isidorus lib. XIX. c. 23. Aliis, *fluxa ac sinuosa vestimenta*, ut

ipsi Isidoro ibid. placet : *pallia* Vatablo aliisque Scrip-
turæ interpretibus sonat; nonnullis etiam *calceamenta*;
Hieronymo demum in loco citato, *bracchas seu ti-
bialia*.

Horrori mihi erat illud inueniunt. Horrori mihi erat illud inueniunt.

lib. xiv. c. 23. Horrori mihi erat illud inueniunt.

CONCORDANTIA

BIBLIOTHECÆ LATINÆ CUM GALLICÆ.

BIBLIOTHECA LATINA.	BIBLIOTHECA GALLICA.
Contra Academicos lib. iii, pag. 15.	Eorundem fragmenta et analysis, tom. xxi, pag. 29-34.
De Beata Vita, 111.	Ejusdem fragmenta et analysis, tom. xxi, 34-39.
De Ordine lib. ii, 143.	Eorundem fragmenta, tom. xxi, 39-44.
De Immortalitate Animæ, 219.	Ejusdem fragmenta et analysis, tom. xxi, 70-71.
De Quantitate Animæ, 245.	Ejusdem fragmenta, tom. xxi, 55-62.
De Musica lib. vi, 325.	Eorundem fragmenta, tom. xxi, 63-65.
De Magistro, 510.	Ejusdem fragmenta, tom. xxi, 65.

